

Napušteni Isus: otkriće veće ljubavi

„Nisam se venčala sa Veličanstvenim Isusom, venčala sam se sa Isusom raspetim i napuštenim.

Kada susrećem bol, susrećem Njega. Reč Božja, druga božanska osoba, utelovljenjem je preuzela ljudsku prirodu sa svim svojim ograničenjima, slabostima, podelama. Preuzela je sve, čak i naše grehe kako bi mogla odgovoriti Bogu i platiti za njih. Dakle, On je sve naše poteškoće preuzeo na sebe. Svaki put kad sretnemo poteškoću iza nje treba da tražimo Njegov lik, Njegovo lice, jer On je tamo.

U svim poteškoćama koje sretnemo: podela među crkvama, u porodicama, u školama... treba da prepoznamo Njega i umesto da se udaljimo, treba da idemo ka njemu jer mi smo se venčale sa Njim i volimo Ga.

Oni koji žive u braku, takođe su se venčali sa napuštenim Hristom kako bi prevladali bol. Prevladavamo bol, jer nas je Isus naučio kako preko svog vapaja „Bože moj, zašto si me napustio?” A zatim odmah dodao „U tvoje ruke...” i nadvladao je bol.

Kada postoji bol, On nas poučava da pređemo preko boli, da kažemo „da, prepoznajem te, tu si, i ja te volim, jer si tu”.

Ako to dobro činimo i nastavljamo da volimo, bol nestaje, bol nestaje. Ono što se dešava je alhemija, božanska alhemija. Tamo gde je u tebi bila napuštenost, raspetost, javlja se vaskrsli Hrist sa duhovnim darovima radosti i mira.

To je svakodnevno iskustvo naših porodica, dece, mladih, svih. Ovako je moguće osvojiti svet, uprkos preprekama koje su svuda. Ako svaka prepreka postane odskočna daska, poletećeš, u suprotnom ostaješ uzemljen”